

ELS FUSELLS, AL FRONT!

(Llegiu informació a la pàg. 5) (Centelles)

L'acció decisiva sobre Osca no es farà esperar

Alocat del Obispo, 28.—(A les 4.30. Del nostre corresponsal especial Josep Aymami-Serra.)—No direm sense novetat al front, però sí tranquil·litat en totes les avançades.

Avui hem recorregut diversos fronts de la línia nord sobre Osca. La Casilla de Sietamo, Sipeu, Santa Eulàlia, Alocat del Obispo i Alvero Alto. En totes aquestes poblacions les nostres columnes estaven ocupades en la tasca de fortificació. Malgrat la proximitat d'Osca, l'enemic no s'atreveix a sortir del seu cau,

ja que sap que això significaria un greu perill per a ell. Tan aviat com abandonés la seva posició, seria atacat i destruït. A Alocat del Obispo el soldat Mas ahir va aconseguir apoderar-se de 300 caps de bestiar del poble d'Oia. Aquest mateix soldat va fer durant la nit passada un altre servei important. S'observava que en el camp enemic es feien senyals lluminoses, als quals responien els que es trobaven fora de la població. Hom pogué localitzar el lloc dels senyals i procediren a la detenció, al seu do-

miell, d'un vell anomenat Josep Torro de Escartín. Hi trobaren llanternes per a senyals.

Hom posà vigilància en aquest lloc i fou detingut Julià Colomer, el qual havia acudit allà amb la intenció de parlar amb el propietari de la casa. Aquest, en presència d'un sergent, i després d'un minuciós interrogatori, acabà per confessar que amb un nebot seu havia celebrat una entrevista, en la qual informaren un peó caminer arribat d'Osca sobre les

posicions i moviments del batalló que hi ha a Alocat del Obispo.

Aquests espies quedaren presoners i foren traslladats tot seguit a Barbastro. Allà a Barbastro, hi ha una gran activitat, tant per part de l'all comandament com pels Comitès que actuen conjuntament amb les forces del front.

Tenim notícies que a la banda de Tardienta-Almudévar, hi ha hagut, de matí, escaramusses i tirotells, i s'han cremat canonades per ambdues parts.

Els facciosos assassinen dones i infants i incendien les cases

Madrid, 28.—Un periodista que està a les avançades de la «Columna

Fontanosa» que comanda el capità Urribarri, relata alguns fets de l'acció d'aquestes forces.

Diu que en una de les últimes matindades es presentà a uns milicians un veí de Carrascalejo, ferit. Presentava dos trets a l'espatlla, i una gran punyalada al ventre.

Afeix que els incendis són el complement dels assassinats que realitzen els facciosos a aquells pobles.

L'esmentat veí ha dit que els facciosos a Carrascalejo havien assassinat nou camarades, una dona i dos nens que a penes tenien quinze anys i després incendien les cases de tots ells.

En vista d'això les milícies s'oposaren a la conquesta del poble, la qual cosa aconseguiren després d'un dramàtic cos a cos.

Conquistat el poble de Carrascalejo, alguns facciosos anaren a refugiar-se a Villar, i després d'estar les nostres forces breus moments a Carrascalejo, es dirigiren a prendre el Villar, la qual cosa aconseguiren sense que els facciosos oposessin molta resistència.

Significa el fet que per tots els carrers per on entraven de fugida els facciosos, dones, nens i nens, sense cap temença als trets i a les bombes de mà que llançaven els rebels,

es situaven al marc de les portes i finestres de les cases i al crit de Mori el fèixisme! els tiraven tot el que era a l'abast de les seves mans: pedres, cassoles, olles i grans galledes d'aigua bullint.

Rosenberg, el primer ambaixador de la U. R. S. S. a Espanya, ha arribat a Madrid

Madrid, 28.—Al migdia arribà a Madrid el primer ambaixador dels Soviets a Espanya, Marcel Rosenberg. A l'estació fou rebut per representacions oficials del Ministeri d'Estat i elements dels partits proletaris i altres representants del Front Popular.

Els diaris, en donar la benvinguda al primer ambaixador soviètic, fan remarcar la circumstància que Rosenberg arriba a Espanya quan aquesta lluita amb les armes contra els reaccionaris i rescata la república democràtica.

Els feixistes de Zamora i Salamanca es llançaren al carrer al crit de Visca la República! i Visca Azaña!

UN VISCA A LA LLIBERTAT QUE COSTA LA VIDA

Madrid, 28.—Es coneixen alguns detalls de com s'inicià i es portà a cap la sublevació feixista a Zamora i Salamanca.

El dia 19 de juliol sortiren al carrer els oficials traidors, al davant de les seves tropes. Enfront dels soldats, els oficials donaven visques a la República i a Azaña, que els soldats responien amb entusiasme molts d'ells aixecaven els punys.

Amb tot, a Salamanca, quan s'inicià el moviment, amb característiques idèntiques a les de Zamora, hi hagué un ciutadà que donà un visca a la llibertat, que li costà la vida. Els soldats s'estranyaren d'aquest fet, però les pistoles dels oficials els obligaren a seguir endavant, dient

que una cosa era la República i Azaña i una altra la llibertat, causant de l'anarquia que imperava a Espanya i que ells es veien obligats a exterminar.

A Salamanca, quan foren presos tots els punts estratègics, igual que a Zamora, els feixistes sortien al carrer amb els seus uniformes i començaren les detencions.

A Zamora foren afusellats Perpejo, president del Partit Comunista, i el president de l'Agrupació Socialista. Ambdós foren executats al camp d'esports de la caserna.

Un dia arribà Cabanellas a Salamanca i pronuncià un discurs per ràdio. Des de Salamanca pensava

sortir cap a Galícia, però els ferroviaris de la Companyia de l'Oest volaren la línia entre Zamora i Astorga.

En ambdues ciutats hi ha un tirotell continu, de vegades molt intens, puix que els republicans i elements obrers hostilitzen els feixistes.

Els soldats que passats als nostres rengles, expliquen aquests fets, són Francisco Maroto, Secundino Gómez i Dionís Solistana. Afeixen que sortiren de Zamora amb la unitat a la qual pertanyien, amb direcció a la Serra, i a deu quilòmetres d'El Espinar, figurant en un escamot manat per un capità, entre els pils que voregen la carretera, trobaren

un fort nucli de forces. A uns quinze metres de distància s'aturaren parlant amb ells, puix que els suposaven adictes.

El capità feixista els preguntà qu'eren; i com que els altres contestaren que pertanyien al «Batalló de Aceros», s'ordenà fer foc contra ells; però ni un sol soldat disparà. Unicament ho feren dos caporals i el capità. Després foren vistos morts els dos caporals.

Acabaren dient que si ells aleshores no es passaren als lleials tot perquè se'ls havia dit pels feixistes que tots els soldats que es passaven a les forces adictes al Govern eren afusellats.

L'AVANÇ DE LA COLUMNA PEREA

Oviedo ha estat bombardejat èticament

Madrid, 27.—Es veritablement meravellosa d'elogi l'actuació de l'aviació lleial superior en elements i en homes a la rebel.

Precisament avui diversos avions de bombardeig lleials han volat sobre Oviedo i en una forma matemàtica han col·locat sobre els edificis on es resisteixen els facciosos, vint-i-cinc bombes. La majoria d'aquestes de 100 quilos que han causat desperfectes immensos i gran nombre de baixes.

Ha estat un dels bombardejaments soferts per Oviedo més fort i eficaç.

Tambe mereix destacar-se una altra notícia d'extraordinari interès. Amb atacs desesperats les forces faccioses les posicions que a Navarra ocupen les forces del comandant Perea; i els rebels soliren tan fort càstig que deixaren abandonats més de cent cadàvers i gran quantitat de material de guerra, que ha estat recollit avui, perquè avui en vista de l'obscuritat, era difícil fer el reconeixement.

Els sublevats, han quedat tan malparats del resultat d'aquesta acció, que abandonaren les seves millors posicions, que aquest matí han estat ocupades per les forces de la columna del comandant Perea, que han efectuat un avanç de molts quilòmetres, de gran valor estratègic.

Tambe hem de remarcar la brillant acció de les forces que ahir infligiren una terribil derrota als carlistes i feixistes navarresos, que en llur intent de prendre Irui foren rebutjats de tal manera que, a més de diversos centenars de baixes

Els minaires de González Peña destrocen dues columnes rebels enviades per Mola

Madrid, 28.—Se sap que les dues columnes organitzades per Mola per a avançar cap a Astúries, una es formà a Galícia i una altra a León. Són les que avançaren per Luarca i Puerto de Leitariego.

González Peña disposà que se les deixés avançar fins a arribar a un terreny propici per a establir la bar-

arrera infrangible per a una columna relativament nombrosa. Així es feu i en arribar a les zones abruptes de Caredo pel Nord i de Vitariegos pel Sud, l'avanç de la columna completa ha estat impossible. El desenllaç es veurà molt aviat.

Una parada en el camí

Una escena recollida al front. Abans de dinar, el coronel Villalba i el capità Medrano (asseguts), conversen amb els oficials milicians. Ni un moment de descans, ni una imprevisió... A l'esquerra, dret, el company periodista i pilot civil Marian Foyé, que actua a les esquadres d'enllaç del front aragonès (Foto Centelles)

Als camps de lluita d'Aragó hi ha treballadors de tota Espanya. Heus aquí un brau minaire asturià, Manuel Grossi, un dels dirigents de la insurrecció d'octubre a Astúries, membre aleshores del Comitè Executiu Revolucionari, condemnat a mort després, que ara lluita al cap de la segona columna del P. O. U. M., al sector de Leciferna. Els seus milicians l'estimen i l'admiuen. Sempre combat, arma al braç, al davant, i quan ha acabat l'acció escriu articles i reportatges per als diaris que tiren al front els obrers que assetgen Osca. I, després d'escriure un article, fa un discurs als camperols, redacta un pan i reparteix les terres dels feixistes entre els pagesos afamats per segles de misèria. Un revolucionari, com en podeu trobar a dotzenes al front d'Aragó i a tots els fronts d'Espanya... (Cama-Sol)

Endavant! Endavant!

Els rebels de Mallorca es repleguen a l'interior de l'illa

Les forces lleials han capturat gran quantitat d'armes i municions

Comunicat del cap de la columna de les Balears a S. E. el President de la Generalitat:

«Aquest matí hem pres els turons que rodegen les nostres posicions, aconseguint dominar des de les altures els plans enemics. Els aviadors i l'artilleria han cooperat magníficament a l'avanç de les milícies i han aconseguit amb èxit els objectius assenyalats, els quals reforcen la nostra situació actual i els futurs avanços.

L'enemic es bat a la desesperada i es replega cap a l'interior de l'illa abandonant municions, fusells metralladores i cinc metralladores que es troben a poder nostre. Hem fet dues incursions de gran audàcia i després de castigar l'enemic hem tornat als nostres fronts. Segueix l'augment de personal civil amb dones i infants que cerquen refugi als nostres rengles. Aquests últims els enviem a Maó. L'esperit de la columna és immillorable. A l'última hora de la tarda hem desallotjat l'enemic de les seves posicions i ens hem apoderat de dos canons, important carregament de bombes de mà i dos mitrers, i hem aconseguit també fer presoner un cap dels facciosos, a poder del qual hem trobat detallats informes que acusen una desmoralització total de l'enemic.»

El front d'Irún es manté incòlume davant l'atac dels feixistes i legionaris

Heidelberg, 28.—La situació al front d'Irún. Les tropes del Front Popular d'Irún continuen essent la mateixa continuen conservant les seves posicions.

cions. Aquest matí el tirotell ha estat quelcom furi degut a l'entrada en acció dels legionaris del Terc, els quals han agut de retirar-se davant el viu foc de metralladores dels lleials i abandonar l'objectiu que s'havien fixat: escaar els pendents del cim Turiarte. L'artilleria i l'aviació ha actuat amb gran eficàcia.

"LOS AGUILUCHOS"

Aquesta tarda, a les dues, ha quedat formada davant la Caserna Miquel Bakunin, a Pedralbes, la columna organitzada pel camarada Joan García Oliver, «Los Aguiluchos».

Ha començat la desfilada amb tota majestuositat, adreçant-se a l'Estació del Nord per a emprendre el camí de Sarinyena.

La columna és integrada per dos mil milicians, convenientment equipats, pertanyents a les Milícies de C. N. T. i P. A. I.

El que duen

ELS DIARIS

AVUI

"L'entrebancament de la llibertat d'acció en els diversos fronts seria una cosa fatal"

LA HUMANITAT inserirà un interessant article de Rovira i Virgili, el senyor Prieto — diu — demana la unitat de comandament en les forces antifeixistes. La seva tesi és plausible al vol significar la necessitat de coordinar les operacions militars dels fronts múltiples. No ho seria tant el vol significar la perdua d'aquell marge de llibertat d'acció dels comandaments diversos que es exigeix per la discontinuïtat i per la llarganysa geogràfica del front.

"La catàstrofe que han provocat els sepulcrà"

LA VANGUARDIA afirma la seva convicció que «Espanya les guanya la guerra a eses generals que vivien i prosperaven a costa del país, contra el qual han venut les armes que este han donat guanyant. Don capaces les generals taciutes de semmar el seu de la patria de ruïnes i cadaveres, però no de reconèixer al poble espanyol levantat contra ells. El poble vencerà a eses estrategues, cuyas victorias más notables las habian conseguido sobre el presupuesto del Estado y cuyas entorchados debían a la intriga y al favor. Sabían lo que podía costar a España su locura: lo tenían previsto y calculado. Y, sin embargo, ni les asusto antes de sublevarse ningún escrupulo, ni parecen vivir ahora, los que no han caído, bajo el peso del remordimiento. Pero la misma catástrofe que han provocado les sepulcrará a ellos también bajo los escorbijos».

"Les operacions militars han de tenir un pla de conjunt"

SOLIDARIDAD OBRERA diu que ha estat un gran concert la formació d'un Comitè Regional de Milícies Antifeixistes integrat per totes les ideologies socials i polítiques de Catalunya, destacant cada una de elles a los homes más conocidos, representantes y capacitados de los estamentos políticos y sociales. La táctica de esta formación está dando resultados maravillosos, porque todo el mundo tiene la idea en las disposiciones que de conjunto puedan tomar, con respecto a la guerra sus representantes en el seno del Comité. Así, pues, a nuestro modo de ver es necesario y conveniente que se vaya a la formación de un Comité Central de Milicias Antifeixistas en Madrid, integrado en proporción adecuada, por cada una de las fracciones políticas y sociales de España. Y entonces la campaña tendrá la coherencia necesaria de aglutinamiento y el poder necesario para articular militarmente las operaciones desde un plan de conjunto.

"Cal organitzar un comandament únic"

TREBALL es partidari del comandament únic. Demana «coordinació que permetria amb un comandament únic (Comitè, estat major, com a senyals), però comandament únic que permetria atacar, segons les necessitats, a dos o a tres o a tots els fronts a la mateixa hora, obligant l'enemic a distribuir les seves forces, a acudir a mil llocs a la vegada i impedir que, com avui, sense comandament únic per la nostra part i gràcies a l'espionatge que l'enemic té muntat, saber de quin costat l'han d'atacar i mobilitzar així les seves columnes cap al costat on l'atac és imminent gràcies al fet que té les forces motoritzades. El comandament únic permetria així mateix coordinar en els atacs l'acció de les diferents armes: infanteria, artilleria, aviació i marina que han d'entrar en combat. És cap a aquest costat que cal guaitar per tal de trobar la solució que acabi amb l'enemic abans d'arribar l'hivern».

EL S. R. I., AL FRONT ARAGONES

Carretera enllà, sota el sol xardorós d'agost, va passant el paisatge aspre i solitari del camp de la província d'Ossa. A grans distàncies uns altres es van trobant els pobles que més han sofert els efectes de la barreja feixista fins que les nostres columnes, en el seu heroic avanç, es desallugaren del règim de terror. Els veïns de Lanaja, Alcuérra, Roquetes... en veure arribar el nostre cotxe, ja conegut de la primera expedició, ens volen oferir-nos corcissament, amb la clàssica hospitalitat aragonesa, begudes, fruites menjar...

Ens apropem a Tardienta. Pels camps propis al poble grups de milicians s'entrempeixen per a la lluita. Dotzenes de punys cossos s'aixequen saludant la bandera del S. R. I. Arribem al quarter general de la primera columna. Atrapatats, estretes de mans, preguntes ràpides i emocionades. L'alegria fa espurnar els ulls d'aquells milicians de nostre colat per l'aire i el sol.

Entrem al despatx del «Estat Major» de la columna. Del Barrio, nervós, tot el activat i dinamisme, va i ve de la taula al telèfon, dona ordres solucions difícils. En veure'ns, es dirigeix a nosaltres, somrient. El saludem efusivament i li adreçem la pregunta inevitable: —Com va tot, això?

—Admirablement. Cada dia és més elevada la moral dels nostres milicians i, com vossaltres mateixos podríeu comprovar, ja no formen una massa inexperta que confia únicament en el valor personal per a assolir la victòria. Actualment confien tant en l'estratègia i la disciplina com en l'ardidesa individual i això fa encara més ferma la confiança que tenim els caps en el triomf definitiu.

Dirigim la mirada a les portes i finestres de la casa, una important financeria propietat del que havia estat cap de poble.

Del Barrio comprèn la nostra muda interrogació:

—L'altre dia ens bombardejaren intensament. No quedà un vidre sencer enlloc. Hi ha algunes cases encunades. Poques algunes que tenen algunes víctimes gràcies a l'experiència de les nostres forces, que ja coneixen la trajectòria i força que porten els projectils pel bronz de l'aire.

Manifestem l'objecte de la nostra visita: lluitar una partida de robes i materials sanitaris que el S. R. I. distribueix setmanalment entre les diverses columnes antifeixistes que operen al front d'Argel.

No sabem —diu Del Barrio— com agraïm aquestes atencions que ens arriben. No és pas que el Comitè de Milícies no ens atengui de gaudir. Però les necessitats d'una

Notes oficials dels fronts

Facilitades pel Departament de Guerra del Comitè Central de les Milícies Antifeixistes

Sector Ossa

Comunica Cristòfor Aldabedret que ahir, a primeres hores de la matí, els feixistes intentaren envoltar una de les avançades de la columna Ascaso, situada a dos quilòmetres i mig d'Ossa. Els feixistes foren rebutjats i deixaren estesos al camp de batalla de 35 a 40 morts i 19 presoners. Entre aquests figures un tinent de la guàrdia civil, un capellà i un mestre que feia d'alfers d'una columna de «Falang Espanyols», i els restants estudiants. Aquests 19 presoners foren traïdats junts.

Abans d'ahir els matàrem 6 mules; tingueren 10 baixes i sortiren fugint vers Ossa. Ahir, en la batalla que lluitaràrem no els fèrem de 250 a 300 baixes perquè de les 7 màquines d'ahir, els matàrem 6 mules; tingueren 10 baixes i sortiren fugint vers Ossa. Ahir, en la batalla que lluitaràrem no els fèrem de 250 a 300 baixes perquè de les 7 màquines d'ahir, els matàrem 6 mules; tingueren 10 baixes i sortiren fugint vers Ossa.

A Ossa, el dia d'ahir, aprofitaven en condicions de disparar. La nostra aviació ha bombardejat intensament aquest matí Ossa i els edificis militars i concentracions de forces feixistes.

A Alcalá de l'Ebre, forces del batalló de Muntanya 24 arribaren, en

Comitè Central de les Milícies Antifeixistes de Catalunya

ADVERTIMENT ALS INDUSTRIALS I COMERCIANTS PROVEIDORS DEL COMITÈ CENTRAL

Els industrials i comerciants que han subministrat materials o mercaderies a aquest Comitè Central de les Milícies Antifeixistes poden presentar lurs factures al Secretariat General i l'Administració del Comitè, situat al segon pis de la Conselleria de Defensa (edifici de l'antiga Capitanía).

Perquè les factures siguin admeses és indispensable que portin el segell i la signatura personal del cap de la Secció d'aquest Comitè Central que téu la comanda, acompanyant als albarans o notes de lliurament igualment conformats i els vals o ordres que li Secció lliuri a retirar i rebre els materials o mercaderies.

Comprovades les factures i examinats detingudament els preus, serà anunciada oportunament, per la premsa i la ràdio, la data i la forma del cobrament.

Barcelona, 4 d'agost del 1936

servei de reconeixement, fins a Olesa, i prengueren a l'enemic 300 caps de bestiar de diferents classes. Aquestes patrulles foren hostilitzades per foc d'artilleria i metralladora, sense cap mena de resultat; la resta del front, sense novetats.

Sector Casp

La columna Ortiz, Sud de l'Ebre, ha ocupat els pobles de Binacosta, Lletur i Anauri, bo estrocent el des que disposen dues d'elles no esposició enemiga de Belchite.

En l'atac a aquest poble els feixistes han sofert prop de quatre-centes baixes. Hem capturat a l'enemic dos canons, dues metralladores, diversos fusells i força material de guerra.

Sector Bujaraloz

Comunica Durruix que ahir al matí, en fer el rellomament a Farlete i Monsegro, els avions feixistes han fet foc amb metralladores i han ferit un company motorista. Els avions no han pogut continuar el bombardeig i tir de metralladores, perquè la columna ha respost amb metralladores antiaèries i amb foc de metralladora.

En l'atac a aquest poble els feixistes han sofert prop de quatre-centes baixes. Hem capturat a l'enemic dos canons, dues metralladores, diversos fusells i força material de guerra.

Abd-el-Krim camí del Marroc?

La situació de Franco se'rà més complomosa

Londres, 27.—El «News Chronicle» publica una informació relativa a la suposada evasió d'Abd-el-Krim de l'illa de la Reunió, en la qual estava presoner dels francesos, des de feia uns deu anys.

El «News Chronicle» assegura que el cèlebre cabdill rifeny navega en

aquests moments amb tota tranquil·litat vers les costes del Marroc i deixa entreveure que la seva presència en aquest país té totes les probabilitats de resultar de males conseqüències per als rebels espanyols, ja que una revolta dels àrabs en aquests moments, obligaria el

general Franco a lluitar en un front més amb les conseqüències dificultades derivades d'aquest inconvenient.

La informació acaba dient que, de confirmarse l'evasió d'Abd-el-Krim, és indubitable que hauria sorgit un factor de gran importància pel qual afecta a la guerra civil espanyola.

S'han acabat els afusellaments a Montjuïc

Avui quedarà constituït el Tribunal Popular

Ahí a la tarda, a tres quarts de vuit, es reuní el Consell de Govern de la Generalitat sota la presidència de S. E. el President Companys, al Saló Gris del Palau de la Generalitat. La reunió acabà a tres quarts de deu de la nit i el cap del Govern senyor Casanoves manifestà als periodistes que, com de costum, en aquestes Consells setmanals que presideix S. E. havia donat compte de la situació interior i exterior, així com també de la situació de les columnes que lluiten als fronts d'Aragó i Mallorca.

Afegí que s'havien signat diversos Decrets d'interès. Demà —digué el senyor Casanoves— quedarà constituït el Tribunal Popular i a la seva jurisdicció quedaran sotmesos tots els empresonats que són al vaixell «Uruguay» i després continuaran a la seva tasca per la lluita totes les responsabilitats derivades de l'atacament feixista. L'escàndol del procediment que ha d'emprar aquest Tribunal serà verbal i ràpid.

Possiblement —segui dient— per a jutjar els empresonats a l'«Uruguay» es traslladarà a bord on s'esto-

la rapidesa que s'ha d'emprar sigui efectiva.

Abans d'acomiadar-se també manifestà que en el futur no tindran lloc nous afusellaments, al Castell de Montjuïc i que tindran lloc en altres indrets i amb menys espectacularitat.

El conseller de Justícia comunicà, al jutge especial, que per a jutjar els delictes de rebel·lió i sedició feixista es constituïrà el jurat popular, que començarà a actuar immediatament.

Abans d'acomiadar-se també manifestà que en el futur no tindran lloc nous afusellaments, al Castell de Montjuïc i que tindran lloc en altres indrets i amb menys espectacularitat.

El conseller de Justícia comunicà, al jutge especial, que per a jutjar els delictes de rebel·lió i sedició feixista es constituïrà el jurat popular, que començarà a actuar immediatament.

EL TERROR FEIXISTA A GUISPUSCOA

HAN ESTAT AFUSELLATS CAPELLANS AFILIATS AL NACIONALISME BASC

Retallam de «Politica»: «Una gran part del clero col·labora personal i encarnitzadament en la sublevació. El trastocant cruel de la invenció i el remor salvatge de la carnestauta reviven, en espèctacles que llancen bombes de mano desde los campanarios contra sus convecos y letrados.

Però a esta estampa, tan repugnada, del cura trabucaire i dinamitero pueden, por fortuna, oponerse ejemplares de sacerdotes, acordes con el espíritu cristiano, que se han unido al pueblo en la heroica pelea contra el cesarismo de prostibulo y cuadrada cuartelera, que encarnan Franco, Queipo y Mola y contra la frenética codicia de mercaderes como March. No son muchos estos sacerdotes, pero por su valor moral y por los riesgos físicos que desafian, son dignos de la admiración nacional.

Hay, sin embargo, regiones, como el País Vasco, donde la huella sangrienta del cura santacruz ha desaparecido para siempre. En Guipúzcoa, el clero defiende a la República, que, contra lo que afirmaban sus calumniadores, no ha perseguido al catolicismo, salvo cuando éste se ha convertido en agresor alevoso.

En algunas poblaciones españolas, han sido incendiadas o clausuradas. Pero en el País Vasco, no, porque allí los templos no son albergue de fascistas homicidas.

En San Sebastián, vanamente atacada por la facción de Mola, que lleva en vanguardia clérigos, armados de rifles, se dice misa en todas las iglesias.

En los pueblos guipuzcoanos, donde han entrado los insurrectos para abandonarlos, casi todos, en plena de horas—se ha fusilado a varios sacerdotes, afiliados al nacionalismo, regenerando de errores anti-

guos, al ver y sufrir la ferocidad de los que, llamándose defensores de la tradición, les querían captar con discursos, y ahora arrian bombas de avión contra hospitales y asilos.

«Dios y leyes viejas» era el lema del nacionalismo vasco. La guerra civil lo ha transformado en este

otro: «Dios, Patria y Libertad», república cetera del que todavía ostenta el carlismo.

Juntos batallan, o juntos están, arma al brazo, en Guipúzcoa y Vizcaya, todos los partidos políticos y todos los Sindicatos proletarios. Con ellos, el Ejército regular y las Milicias populares, el clero y la mesocracia, los mineros y los campesinos.

Como en Catalunya. Como en Asturias. Como en la parte de Castilla—tierras de Toledo y Guadalajara, de Avila y de Cuenca—liberada de la bárbara opresión fascista. El «Himno de Riego», hermanado con «La Internacional» y con el «Guernikako Arborea». El puebo en alto del miliciano antifascista no ríe con el brazo alzado en signo de bendición de pas del sacerdote que no prevarica ni abjura.

Enterrament d'un heroi de reraguarda

Ha presidit el lúubre acte el conseller d'Economia

A les deu del matí ha tingut lloc l'enterrament de l'heroi Llorenç Guzmán Colomer, de 39 anys, que trobà la mort treballant en la indústria de guerra al taller de la Maquinista aeriària a l'«Uruguay». Ha estat aquesta la primera víctima dels que lluitaven a la reraguarda per a abatre el feixisme.

La funció comitiva sortí dels tallers de la Hispano-Suiza, on al toc de arena tots els obrers han deixat el treball per tal d'assistir a l'acompanyament a la seva darrera estada del manguanyat obrer.

Precedia a la comitiva el cotxe funeràri, on anava el taüt que contenia el cadàver del finat, cobert completament de rams de flors i coronat amb sentides dedicatòries.

Om seguí que el mort pertanyia a la C. N. T., figurant a la comitiva nombroses banderes d'aquesta entitat i representants de tots els sindicats.

Occupava la Presidència el conseller d'Economia, senyor Josep Tar-

radelles, acompanyat del coronel Jimenez, Eugeni Vallejo, Deulofeu, Martí i Del Valle, del Comitè d'Indústries de Guerra. Més enrera anaven els familiars del mort, entre els quals dos germans i els seus fills Josep i Marcell.

A la Plaça del Comerç s'ha acomiadat el dol. El gran nombre d'obrers que han assistit ha destint, davant del cadàver amb el puny clos.

López Olivan també es solidaritza amb Franco

Londres, 28. — Ha presentat la dimissió l'ambaixador d'Espanya, senyor López Olivan.

Llegiu ULTIMA HORA

5 ha rendit Dos Torres, l'únic reduït rebel de la província de Còrdova

Corrompiano, 27. — S'ha rendit el poble de Dos Torres a les forces comandades pel capità Carollino Caster i entre les quals figuren els milicians de Bartomeu Luna.

Aquestes forces trameteren un emissari donant als rebels un termini de mitja hora perquè es rendissin i com que no ho feren, s'ordenà l'assalt. Les feren 45 presoners. Els altres feixistes fugiren enmig de gran desordre.

El poble de Dos Torres és d'alta importància i era l'únic reduït rebel allà; que hi havia a la comarca. Es confirma una vegada més que els que estan dintre de Còrdova ignoren per complet la veritable situació d'Espanya, puix que els rebels, per mitjà d'enganyifres, els presenten les coses completament diferents a la realitat.

La Generalitat crea el Comissariat d'Esports

«Diari Oficial» publica avui següent

«DECRET

Per a unificar i realitzar les diverses iniciatives formulades a la Generalitat per Entitats d'esport i Organitzacions sindicals i amb la finalitat, sobretot, de situar l'esport en el lloc que li pertoca en la nova estructuració de la vida de Catalunya.

A proposta del Conseller de Cultura i d'acord amb el Consell,

Article primer. Es crea el Comissariat d'Esports de Catalunya.

Art. segon. En nomenat delegat de la Generalitat per organitzar i reglar l'esmentada Comissaria, el doctor Soler i Damians.

Barcelona, 7 d'agost del 1936. — Lluís Companys. — El Conseller de Cultura, Ventura Gassol

El Centre Catalanista d'Esquerra assistirà a l'homenatge a Enric Fontbernat

La Junta Directiva del Centre Catalanista d'Esquerra invita els seus afiliats i simpatitzants a assistir, demà, dissabte, a les quatre de la tarda, al seu local social, Rambla de Catalunya, 6, per a marcar cap a les Drassanes, a l'objecte de depositar un ram de flors al llit mort, en l'illa per la Llibertat i contra el feixisme, el gran patriota Enric Fontbernat.

Sindicat de Professions Liberals

El Sindicat de Professions Liberals (U. G. T.), Secció de Perits i Tècnics Industrials, prega a tots els companys afectes als diversos de la U. G. T., passin pel local de l'esmentat sindicat (plaça de Catalunya, número 9, quart, despatx núm. 48), de sis a vuit del vespre, per tal d'assistir a un assumpte de molta importància, per a la seva professió.

Visites a Presidència

El President de Catalunya ha rebut les següents visites:

Sr. Schultes, canceller del Consell d'Austria; senyor Cordero Bel, diputat a Cortes; senyor Artur Morá, director de «El Liberal» de Madrid; senyors Bastida i Miret; una comissió de Joventuts S. U. O. i un membre del Comitè executiu de la F. M. E. C., que acompanyaven els senyors André Turme, del Comitè Central de les Joventuts Comunistes de França; Anella Maurice, Comitè Central Jeuneuses Communistes de França; Secretaria per Paris, Berl Van Moorick, del Comitè Central Jeunes gardes Socialistes Unificats, de Bèlgica; i René Berlin i Michel Morat, Comitè Central Jeuneuses Iniques et republicaines de la France; senyor Ignasi Abadal; senyor Josep Rosell Pallarès; Nicolau Rubió i Tudurí; senyor Ferran Baranero Solís; senyor Eladi Rodríguez Perera; una comissió de bombarders d'aviació del camp de Sarinyera; una comissió de funcionaris de l'Ajuntament que han fet lliurament d'unes banderes catalanes, acompanyada pel capità Milians, per a agrair-li les atencions rebudes amb motiu de l'enterrament del company Rivas, mort al front.

«AQUI, RADIO SEVILLA... ¡POR LA GLORIA DE MI MARE!»

«AQUI, RADIO SEVILLA... ¡POR LA GLORIA DE MI MARE!»

«¡Atención! Noticias verídicas, auténticas y «fetenes»! Hoy hemos tomado Jerez, Málaga, Montilla y Valdepeñas. Mañana, por la mañana, si Dios quiere, tomaremos Cazalla.»

(De «El Herald» de Madrid)

ARMES!

Els qui a la ciutat tenen fusells que no vénen al front, fan una mala obra
(Paraules de Villalba)

EL DILUVIO

«Lo principal en el front son el material de guerra y los aprovisionamientos. Ni armas, ni municiones, ni alimentos deben faltarles a los soldados que tan donosamente combaten contra el fascismo. A los heroicos milicianos que a todas horas desafian impávidos la muerte para librarnos de la ignominia de un sometimiento al militarismo y a la reacción clerical, no ha de faltarles absolutamente nada, ni lo necesario ni lo superfluo.»

Todo lo que necesitan para luchar lo tienen cumplidamente. Primero pasaríamos hambre a retaguardia antes que ellos tuvieran que sufrir privaciones.»

EL SOCIALISTA

«Hemos coincidido bastantes tiempos y órganos de las Milicias en que los fusiles hacen falta en el front. Los fusiles y las ametralladoras. Y las guardias. Y las banderas. Aparte de los elementos en tren de instrucción y con permiso de descanso, se ha de sentir el exceso de milicianos callejeros y caseros sin quehacer. Milicias en función negativa con respecto a la guerra y a la revolución.»

La ley es ésta: En los frentes, con haber del Estado y derecho de subsistencia para uno y sus familiares. En las secciones instructoras. O en el trabajo. La verbena automovilística debe terminar. Las funciones arrogadas de policía, también, puesto que actúan agentes de vigilancia, dimanados de las Milicias, y tribunales mixtos, con representación popular.»

la humanitat

A la revolució se la serveix mes dos de les fàbriques: o fent la batuda a les ores o preparant la verema del setembre que no gastant inútilment gasolina per les carreteres o vigilant locals que no necessiten vigilància o incautant-se d'edificis dels quals no se sabrà què fer.

LA PUBLICITAT

Cal tenir-ho ben present. Els han desfermat l'altiu de violència que ens flagella; cal tenir-ho ben present, perquè ningú no regategi els seus esforços — amb les armes al front — treballant darrera el front —, per a exterminar aquest orxo que ens menjava el país de viu en viu i que abans de morir voldria colgar-nos entre les ruïnes.

Ja ho saps, milicià?

Milicià: ¿Ja saps que al front falten fusells? ¿Què en fas, del teu, a retaguardia? ¿Amb quina força moral l'empenyes, aquí, a la ciutat o als pobles, mentre els lluitadors del front reclamen armes amb els punys closos per la impotència i la indefensió en què se'ls deixa?

Els fusells, al front!!!

Un dispar de fusell al front és útil a la revolució.
Un dispar de fusell a la ciutat és útil al feixisme.

Mundo Obrero

«Cada cual al puesto en que acusa más rendimiento. Y todos con la mira de engrosar los frentes de combate. Es preciso que los Sindicatos, las organizaciones obreras y los partidos del Frente Popular controlen los movimientos de sus militantes. En las bricas, en hoteles, en restaurantes, en obras, en lugares donde las horas de guerra restringen el trabajo, no pueden permanecer más que los absolutamente indispensables. Y este concepto, los trabajadores bien saben hasta qué límites se puede estrechar. Los servicios indispensables de la retaguardia deben ser cubiertos con el mínimo material humano posible, y de este material, eligiendo el que por sus condiciones físicas sea menos apto para ocupar un sitio en la línea de fuego.»

treball

El 19 de juliol, la guerra es guanyava per l'entusiasme avassallador. Era una guerra pels carrers. Avui la guerra és a camp obert, posicions, trinxeres. Les armes, l'organització i la coordinació donaran el triomf, tant més aviat com més de pressa ens disposem a ajustar-nos a la realitat.

LA NOCHE

«En los frentes de guerra de Aragón sobra gente y faltan fusiles. En todos los frentes no falta nada, tienen de todo; de algunas cosas y de algunas cosas no.»

mentos, como son los hombres, hay más de los que se necesitan. Pero faltan los fusiles, que en la guerra es lo principal.»

La Batalla

«¡Todo y todos para el front! Es el lema de nuestro partido. A la lucha contra el fascismo en armas y a la revolución sacrifican nuestros camaradas su vida y aquellos a quienes sus deberes obliguen a permanecer fuera del campo de la lucha deben sacrificar también todo para ellos, que son la vanguardia de la revolución.»

El campo necesita brazos y hay que dárselos. El trigo y otros productos no pueden agostarse. Es preciso cambiar el fusil por el arado. El campesino es un soldado civil, que ha de dar la materia prima del pan de cada día.»

La Libertad

«Hay que cumplir la consigna dada por los partidos del Frente Popular. ¡Todos los fusiles, al front de combate! Y se está cumpliendo con una disciplina que nos tiene admirados. El pueblo obedece con sólo razonarle la necesidad de la obediencia. Pero es preciso asegurar la cosecha, porque la cosecha es sagrada. El campo necesita brazos y hay que dárselos. El trigo y otros productos no pueden agostarse. Es preciso cambiar el fusil por el arado. El campesino es un soldado civil, que ha de dar la materia prima del pan de cada día.»

SOLIDARIDAD OBRERA

«Dominado el enemigo en la capital, y vigilada ésta, nuestro único pensamiento, todo nuestro fervor y toda nuestra fuerza ha de ponerse al servicio de las diferentes líneas de fuego, donde hay hermanos nuestros que luchan en favor de la libertad.»

LAS NOTICIAS

«En el front falten fusiles! Fusiles, para acabar de aniquilar al fascismo. Fusiles, para redimir al pueblo sojuzgado. Fusiles, para nutrir a las gloriosas Milicias de España. ¡Los fusiles al front! ¡Todas las armas al front!»

El Dia Gráfico

«En la retaguardia precisa levantar trincheras invulnerables ante las que tengan que detenerse y retroceder el decaimiento, el derrotismo, el bulo y la falta de fe, que son armas con las que el enemigo podría provocar el derrumbamiento trágico de la España republicana y liberal. Y en el front, se impone la unidad de mando, la disciplina, la obediencia a los hombres que por su técnica dan eficacia al heroísmo, porque sólo así el Ejército del pueblo adquirirá la potencia necesaria para pasar por encima de las posiciones faciosas llenas de cañones y de nidos de ametralladoras.»

Què hi fan aquests fusells a Barcelona?

«A Barcelona hi ha 40.000 fusells. ¿Què hi fan, aquests fusells, a Barcelona quan escassegen als fronts? A Sant Adrià de Besòs — per exemple — les milícies tenen un grapat de metralladores, i aquí no podem organitzar una secció d'aquesta arma perquè no en tenim. ¿Què hi fan, les metralladores, a Sant Adrià de Besòs?»

(Paraules del capità Medrano a Joan Peiró)

LA VOZ

«Todos los fusiles para el front. En la retaguardia las pistolas vigilantes. Y aun más que las pistolas la voluntad, la decisión, la energía personal, que evite los disparos e imponga por la razón lo que sea justo y preciso. En estos momentos de sacrificio, cuando el pueblo se bate con generosidad y entusiasmo en los campos de batalla, el pueblo que está a la retaguardia tiene que aceptar toda suerte de sacrificios — que por otra parte serían mínimas compensaciones —, y entrar ellos el de ajustarse a las realidades del instante, que no hay duda de que son durísimas.»

El Liberal

«¡Todos los fusiles al front! se repite uno y otro día. Y nosotros también queremos insistir en ello. Lo hacemos, no tanto porque puedan hacer falta en la línea de fuego como porque no son de necesidad en la capital de la República, donde hace ya muchos días que la tranquilidad es absoluta. Bastan las «pistolas vigilantes» para lo que queda por hacer en retaguardia. Los fusiles, al front. Y con los fusiles, los que los tienen en sus manos u otros que las tomen en las suyas.»

la rambla

Els tancs de ciutat fan falta al front. Els que lluiten al front necessiten la vostra assistència. No els hi negueu, doncs!

LES ARMES, AL FRONT! AJUDEU AL TRIOMF DELS QUE LLUITEN!

UNA ENERGICA NOTA DEL COMITÈ REGIONAL DE LA C.N.T.

"Han de cessar fulminantment les actuacions dels grups que recorren la regió"

«Solidaridad Obrera» publica la següent nota del Comitè Regional de la C. N. T.:

«Continuament llegim a nosaltres quejades de les actuacions de grups que recorren la regió i per culpa pròpia actuen, sin tener en cuenta las necesidades de la localidad, ni tampoco las determinaciones de la organización».

Cifèndonos a la actuació responsable que debe presidir nuestros actos, decidimos hacer constar lo siguiente:

1.º Que en ninguna localidad deben de atender a quienes no vayan expresamente avalados por este Comité para colaborar en las tareas a realizar allí, en la propaganda, orientación y lucha antifascista.

2.º Que ninguna localidad debe permitir que nadie se incaute de alimentos ni nada, si no va debidamente autorizado por el Comité Central de Abastos.

3.º Que cuantos grupos circulen por la región, sin nuestro aval, deben regresar a su localidad de origen y cesar en sus actuaciones. Este Comité avalará a los grupos que tengan que realizar alguna tarea en las localidades, siempre que sepa que es necesaria su presencia allí, y aun una vez en la localidad, como representantes nuestros que serán, habrán de entrevistarse con los organismos afines de la localidad para actuar de acuerdo con las necesidades de allí.

Es clara y concreta nuestra posición. No puede aceptarse lo que algunos grupos realizan de forma irresponsable, desahuciando en algunas ocasiones, con sus intervenciones, la obra constructiva que se realiza en las propagandas y orientaciones que emanan de la organización. Por otra parte, en el orden de abastecimientos de víveres, etc., hay un Comité Central residente en Barcelona, que es quien está autorizado ÚNICAMENTE para realizar esa obra de abastecimiento. Las localidades, según acuerdo regional de la C. N. T., deberán mantener la relación debida con los Comités Comarcales, para que éstos hagan las demandas de cuanto se necesite al Comité Central de Abastos, surtiendo al propio tiempo de cuanto haga falta a la Comarca.

Que cada cual sepa cumplir con su deber y estar a la altura que las necesidades del momento exigen.

Fraternalmente, por el Comité Regional de Cataluña.

EL SECRETARIADO

Barcelona, 26 de agosto, 1936.

Així que es vulgui s'entrarà a Còrdova

Madrid, 27.—El redactor de «Unión Obrera» Cristófor Valenzuela que ha tornat del front de Còrdova diu que la ciutat està pràcticament a nostre poder. Si no s'ha pres encara, ha estat per combinacions tàctiques de l'alt comandament.

Casajó amenaça recentment amb rendir-se, i Queipo de Llano li contesta:

—Si el lliures, els roigs s'afusellaran; i si vén a Sevilla, s'afusellaran.

La situació de Còrdova i de Casajó, és desesperada. La població civil de terratenents i capitalistes, fuig cap a Sevilla i la classe mitjana i obrera, abandona la ciutat cap a les nostres posicions.

Quan el comandament militar doni l'ordre d'entrar a Còrdova, s'hi entrarà.

S'organitzen les columnes "Francesc Macià" i "Lluís Companys"

Nota de la Federació de Barcelona-Ciutat d'Esquerra Republicana de Catalunya

La Federació de Barcelona-Ciutat d'Esquerra Republicana de Catalunya fa una crida a tots els militants i simpatitzants de l'esmentat partit de tot Catalunya als efectes de l'enrolament a les columnes, Francesc Macià i Lluís Companys, per a marxar al Front de Guerra. A tal efecte la mobilització es realitzarà avui, divendres, dia 26, a les nou del matí, pels residents a Barcelona-Ciutat i pobles adjacents i a les quatre de la tarda del mateix dia pels residents de la resta de Catalunya. El lloc de concentració serà el de la Caserna General d'Esquerra Republicana de Catalunya (Rambla Catalunya, 26).

La Federació espera de l'abrandat entusiasme del poble català que sabrà respondre a aquesta mobilització per a engrandir el Front de Guerra contra el feixisme.

Per la llibertat, Visca Catalunya! Visca la República!

Ha estat enterrada la senyora Lluïsa Verdager de Fontbernat

Aquest matí, a les onze, ha tingut lloc l'acte d'enterrament del cadàver de la distingida senyora Lluïsa Verdager i Coromines de Fontbernat, mare dels nostres bons amics Josep i Lluís Fontbernat.

La comitiva ha sortit de la casa mortuòria, carrer de Cucurulla, i ha estat presidida pel cap del Govern, senyor Casanoves; els consellers de Cultura i Assistència Social, senyors Gassol i Puig i Ferrer; l'espòs de la finada i els seus fills Josep i Lluís; el president del Tribunal de Cassació, senyor Gubert; el conseller-regidor de Governació, senyor Hilari Salvador, en nom de l'alcalde; el president del Parlament de Catalunya, senyor Serra Hunter.

En el seguici —nombrosíssim— hi figuraven moltes personalitats. A remarcar la presència del director general d'Assistència Social, senyor Iria; dels diputats senyors Rubió i Tuduri, Casademunt, Solé Pla, Brú, Jardí, Soler-Bru, Batlle i Gual; els ex-consellers senyors Mies i Barrera; els ex-compromissaris senyors Liardet i Martí-Cabot; els consellers-regidors senyors Escofet, Altares i Oliva; el cap de cerimonial i l'oficial, senyors Ribé i Puigdomènech; la Junta de «La Falga», presidida pel senyor Solé; l'ex-regidor senyor Ollé; Torrens, de Ràdio Barcelona; Francesc Salvat; doctor August Pi i Sunyer; els senyors Canyades, Sucre, Regàs, Adrià Gual, Camil Oliveres, Lluís Elias; Abril, en nom de «La Ramblas»; Lladó i Figueres, en nom de «La Humanitat»; i ULTIMA HORA; Planes-Doria, Alavedra, Pau Cot, Domènec Latorre, Roca, Rubí, ex-regidor Amat, Sander, Padilla, Apelles Fenosa, Comelleran, Joan Serra, Graubala, Durban, Serinyà, Juli Sunyer, Estarús, mestre Demón, Alcántara, Segimon Rovira, Mayoral, en nom dels funcionaris de Justícia i Dret; Mainar, Albert i molts d'altres.

Davant el fèretre hi havia unes flors de l'Administració i empleats de l'Hospital Clínic, de «La Falga» i de «Pàtria Nova».

El fúnebre seguí s'ha adreçat pels carrers de Boters i Arcs al Portal de l'Angel. Al xamfrà del carrer de Santa Anna s'ha acomiadat el dol. Ha durat molta estona.

El cadàver ha rebut sepultura al Cementiri Nou.

Repos en pau la senyora Lluïsa Verdager i rebu els seus familiars, especialment el nostre estimat amic, el diputat Josep Fontbernat, el testimoni del nostre condol.

El seguici, darrera el fèretre (Puig-Ferran)

El "Marqués de Comillas", hospital de sang a la rera-guarda de Mallorca, perseguit per les bombes feixistes

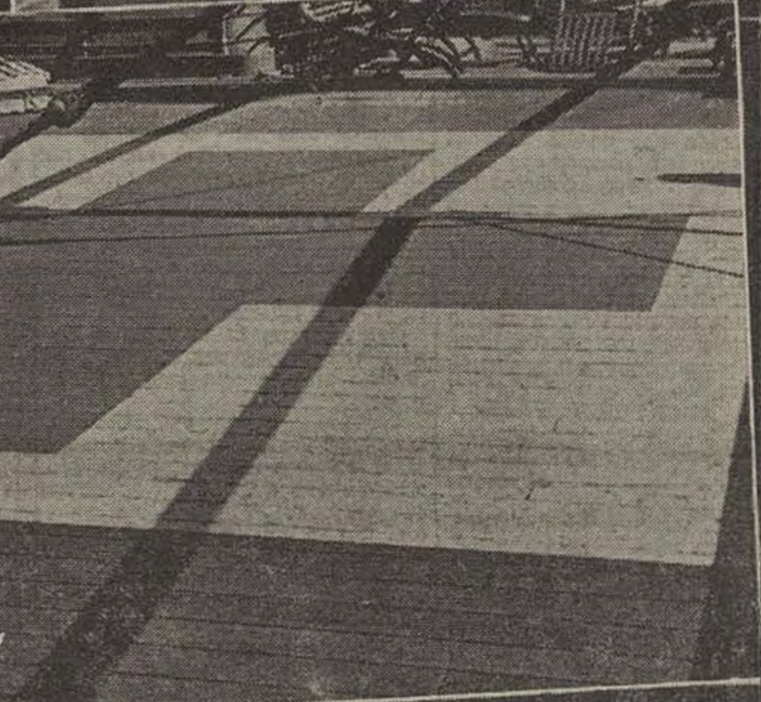
"Diuen que combaten en nom de Déu, ni són homes de cor, ni respecten les seves doctrines...", diu un dels cirurgians del vaixell

Tots sabem que a Mallorca la iniciativa de la revolta l'ha portada el bisbe en persona. Tothom sap que el conegut bisbe Miralles, l'home sense escrúpols que a la vista de bons bitllets no vacilla a vendre's el famós tern de Sant Valeri, és el qui personalment repartia escapularis i gelats als soldats de Mallorca, gudes d'elles esclataren a quinze metres i sobre la coberta arribaren als seus troços de metralla.

—Tenen molta aviació els rebels de Mallorca?

—Tenien sis hidro, però tres d'ells varen ésser destruïts per la nostra artilleria antiaèria.

—Si l'Aeronàutica Naval és nostra

dient-los que combaten en nom de Déu. Doncs bé, el bisbe de Mallorca i els feixistes que el secunden, no sols no compleixen els manaments divins de «No mataràs» i «Estimaràs el proïsme com a tu mateix», sinó que, homes sense entranyes, s'entretenen a bombardejar els hospitals de sang.

Ahir ancorà al port el transatlàntic «Marqués de Comillas», convertit en hospital de sang, de servei a la rera-guarda de Mallorca. Fa dos dies que arriba la notícia que el «Marqués de Comillas» havia estat bombardejat, afortunadament sense conseqüències.

Hem anat al vaixell, degudament autoritzats pel delegat de la Generalitat a la Transatlàntica, Josep Florença, i acompanyats del secretari general de la mateixa Companyia, Agustí Cortada. Trobarem el «Marqués de Comillas» ancorat al moll de l'Aeronàutica Naval. De lluny veiem les seves xemeneies amb els emblemes de la Creu Roja. Ens hi apropem; a cada costat del vaixell també hi ha pintades creus vermelles de gran tamany.

Som rebuts per l'oficial de guàrdia i per un dels cirurgians. No diem el nom perquè la consigna de tots ells és defugir tota popularitat personal.

—Nosaltres som aquí perquè voluntàriament ens hem prestat a complir amb un deure patriòtic i humanitari, i és això l'única cosa que ens preocupa a tots per igual.

Ens asseiem en una de les galeries laterals de la coberta i mentre Puig Ferran impressiona unes plaques, parlem.

—Hem portat 147 al·lits. 140 són ferits i la resta malalts. Els anem traslladant a l'Hospital i aquesta nit emprendrem el viatge de retorn a la rera-guarda.

—Molt prop de l'illa?

—Fins ara, érem a la badia d'Artà, però en vista que allà no podem estar tranquils perquè els feixistes ens bombardegen, ara sortim amb ruita secreta.

—Lavors, és cert allò del bombardejament?

—Ja ho crec —respon l'oficial—. Primerament ens varen bombardejar amb foc de canó i ens obligaren a fugir del seu abast. Quan més tranquils estàvem, des del pont varem veure venir un hidro que no venia pas de l'interior de l'illa, sinó de la part contrària. Va donar dues voltes sobre el vaixell. No portava cap emblema ni senyal. De seguida varem comprendre que es tractava d'un avió enemic. Per si n'haguéssim tingut encara algun dubte, l'avió va llançar tres bombes, que caigueren a uns cinquanta metres del vaixell. Seguidament aparegueren pel mateix indret dos altres hidro que en passar per sobre nostre deixaren caure tres bombes més cada un. Al-

—Es molt nombros el personal mèdic del vaixell?

—Suficient. El director és un metge de l'Aeronàutica. Hi ha un metge, acompanyat de la seva família, que és farmacèutic; tres equips de l'Hospital Clínic, vinguts com a voluntaris, un especialista en transfusions, un capità de la Creu Roja per als serveis d'embarcament i un embarcament; un equip militar i un de marina. A més, portem gran nombre de practicants i infermiers, voluntaris, més el personal del vaixell que col·labora amb gran entusiasme. A Mallorca tenim desembarcats serveis mèdics per als serveis de combat.

—Una cosa digna de fer constar —afegeix l'oficial del vaixell—, que revela l'esperit humanitari que a tots ens anima. Han estat freqüents els casos que hi ha hagut necessitat de fer una transfusió de sang i metges, oficials i tripulació han donat la seva.

L'exèrcit de la llibertat lluita amb un entusiasme insuperable. Aquest entusiasme per a la defensa del dret i la raó és l'entusiasme que ha de dur-nos a la victòria.

L. M.

Sis legionaris detinguts a la zona marroquina francesa

Han explicat que havien d'apoderar-se del vaixell "Campero" i, si no podien, volar-lo

Rabat, 27. — Agents de seguretat detingueren fa uns quinze dies sis legionaris espanyols del terç, que, disfressats de jueus àrabs, entraren a la zona francesa.

Han estat jutjats pel tribunal correccional de Rabat i foren condemnats cada un d'ells a tres mesos de presó. Foren acusats d'haver fet ús d'un passaport sota noms suposats.

Ha produït veritable sensació la declaració dels esmentats acusats, que han afirmat haver vingut a la zona francesa del Marroc per a efectuar una missió. Havien de traslladar-se a Casablanca per a apoderar-se del vaixell petroler «Campero» i portar-lo a un port de la zona espanyola del Marroc.

Han afirmat també que, en el cas que aquestes intencions no fossin realitzades tenien instruccions per a destruir-lo o produir a bord un incendi.

Sembla que l'agregat militar soviètic a Londres estava complicat en el complot Zinoviev

Londres, 27. — Segons el diari «Evening News» dos alts funcionaris soviètics en estreta relació amb la Guepeu, arribaren recentment a l'ambaixada soviètica de Londres i examinaren en detall la documentació personal dels membres de l'ambaixada.

La visita es produí dos dies abans de la crida a Moscou del general Kazimirovitch Putna, agregat militar.

L'esmentada personalitat sortí fa cosa de tres setmanes de Londres per tal de participar en la Conferència política i militar de Moscou i fou detingut en arribar a la capital.

Les autoritats soviètiques tenen el convenciment que l'esmentat general estava complicat en el complot Zinoviev.

Segons l'«Evening News», és acusat de traïció en el domini militar. Es precisa que Dresser, un dels complicats en el procés de Moscou, acusà Putna d'haver sostingut relacions amb Trotsky.

L'espòs i fills del general demanaren aclariments a Moscou. Al cap d'uns dies rebieren un telegrama ordenant-los que marxessin cap a Moscou.

El diari anuncia que els dos esmentats funcionaris de la Guepeu tornaren a Rússia amb dos sacs plens de documentació.

Londres, 27. — L'ambaixada de la U. R. S. S. a Londres diu ignorar per complet les informacions de premsa anunciades la detenció a Moscou del general Kazimirovitch Putna, agregat militar soviètic a Londres.

Un representant de l'ambaixada ha declarat a la premsa que dit general és traslladat a Moscou per a assumptes privats, i que la seva espòs el segueix.

Han estat executats el general Muslera i el coronel Baselga

Hendaya, 28. — Diuen de San Sebastián que s'ha acomplert la sentència contra el general Muslera i el coronel Baselga, condemnats a mort recentment.